

بسم الله الرحمن الرحيم

از کالا پانی تا خلیج گوانتانامو: ازراج بریتانیایی تا بردگی آمریکایی!

(ترجمه)

خبر:

وزارت دفاع پاکستان اعلام کرد که روز پنج‌شنبه دو برادر پاکستانی پس از دو دهه حبس بدون هیچ اتهامی از زندان نظامی گوانتانامو رها گردیدند. این برادران پس از دست‌گیری آن‌ها توسط مقامات پاکستانی در زادگاه شان، شهر کراچی در سال 2022 به توقیف آمریکا منتقل گردیدند. سپس آن‌ها بعد از حدود یک و نیم سال توقیف در CIA در سال 2004 به مرکز توقیف انتقال داده شدند.

تبصره:

خلیج گوانتانامو اولین زندان در نوع خود نیست؛ این زندان شباهت‌هایی با یک زندان کابوس بدنام تاریخ دارد که برای مردمان شبه‌قاره ساخته شده است؛ جایی که مبارزان راه آزادی آن‌جا فرستاده شده و هرگز برنگشتند. پارت بلیر "بندر بلیر" جزیره آندامان به مکان مناسبی برای بریتانیایی‌ها جهت مجازات مبارزان راه آزادی تبدیل گردید. این زندان بعداً بیشتر گسترش یافته و سلول‌های انفرادی در آن اضافه گردید که نام سلول‌های انفرادی را به خود اختصاص داد. در این‌جا زندانیان برای استخراج روغن از دانه/تخم هاون می‌زدند و یا هم مانند حیوان مجبور به حرکت به شکل دایره‌ای می‌گردیدند که شاید این کار ساعت‌ها طول می‌کشید.

اگر زندانیان دست به اعتصاب غذایی می‌زدند، تغذیه اجباری از طریق لوله انجام می‌شد که این امر منجر به مرگ بسیاری می‌گردید. برخوردی ظالمانه دو عنصر را به تصویر می‌کشد، یکی ترس شدید شما از زندانیان و دوم عدم داشتن ترس از پاسخ‌گویی. این چیزیست که اسلام را نسبت به تمام نظام‌های دیگر متمایز می‌نماید. از زندگی شخصی تا مسایل اجتماعی، قضائی و نظامی، همه چیز تحت احکام شرعی استوار می‌باشد. دستورات شخص ما فوق حرام را حلال نمی‌سازد؛ طوری که در قوانین استعماری شاهد آن بودیم و اکنون هم تحت حاکمیت نظام سرمایه‌داری دیده می‌شود. اطاعت نمودن از دستورات جنون‌آمیز دروازه‌ها را به روی سطح جدیدی از وحشت سوءاستفاده از قدرت باز می‌نماید. آمریکا پس از حادثه 11 سپتامبر به همان وحشت مبارزان آزادی رو برو گردید که استعمارگران بریتانیایی مواجه گردیده بودند و همان راه‌حل‌های انتقال وحشت آن‌ها به دوردست‌ها، زندانی و شکنجه کسانی که صرفاً نام و یا هم عقیده آن‌ها، آن‌ها را به وحشت انداخته بود، انتخاب نمودند.

در نتیجه جنگ علیه تروریسم از سال 2002 بدین سو، تقریباً 780 تن در گوانتانامو در زندان نظامی آمریکا در خلیج کیوبا نگهداری می‌گردید، که حالا فقط 32 تن باقی مانده است. آمریکا در واکنش به حملات 11 سپتامبر این مرکز توقیف را باز نمود. قرار بود که زندانیان متهم به ارتباط با القاعده یا طالبان در این‌جا نگهداری شوند. سپس "دونالد اچ رامس‌فیلد" وزیر دفاع، این افراد را "بدترین بدترین‌ها" تلقی کرد، که اساساً به ترس عمیقی از این زندانیان اشاره می‌کند. زندانیان در این‌جا مورد برخوردهای به قول CAI تکنیک‌های بازجویی پیشرفته (EITs) قرار می‌گرفتند. این تکنیک‌ها شامل سیلی زدن و خفه نمودن، محرومیت طولانی‌مدت از خواب، قرار دادن زندانیان در "موقعیت‌های فشار"، که در آن وزن زیاد بدن بالای یک یا دو عضله قرار می‌گیرد، سرازیر نمودن در آب، تکنیکی است که برای شبیه‌سازی غرق شدن، با آویزان ساختن زندانی به صورت برعکس و ریختن آب در دهن و بینی آن طراحی گردیده است. برادران ربانی، مانند بسیاری دیگر، پس از آن توسط مقامات پاکستانی به آمریکا تحویل داده شد که پرویز مشرف رئیس‌جمهور وقت، آمریکا را پس از این‌که صریحاً به دنیا گفت که "یا شما با ما هستید، یا علیه ما، برای بمباردمان شدن به عصر حجر آماده باشید" به عنوان متحد خویش انتخاب نمود.

با این تصمیم پرویز مشرف، پاکستان نه تنها وارد جنگ آمریکا شد؛ بلکه شمارش معکوس را در خصوص از دست دادن اعتماد مردم نسبت به سیاست‌های ارتش پاکستان نیز آغاز نمود. پرویز مشرف در کتاب خاطرات خویش در خط آتش، به گرفتن پول و تحویل دادن مردم به کشورهای دیگر اعتراف نمود. افرادی که توسط خودشان به طور تصادفی انتخاب گردیدند، توسط خودشان بازجویی شدند و به کسانی تحویل داده شدند که هرگز آن‌ها را متعلق به خود نمی‌دانستند.

در این جا باید بدانیم که آمریکا در تلاش این است تا این زندان را بسته نماید؛ نه به دلیل بیداری اخلاق؛ بلکه به دلیل باری که بر دوش اقتصاد آمریکا قرار گرفته است. بناءً آن‌ها به تدریج این افراد را رها می‌نمایند؛ افرادی که مانند برادران ربانی بعد از رپوده شدن حتی یک طفل خویش را از زمان تولدش تا حال ملاقات نکرده و یا هیچ ندیده است.

شاید حکام کنونی تلاش نمایند و امتیاز رهایی را که هیچ صلاحیتی در آن نداشتند، برای جلب تحسین مردم بدست آورند. این حکام فقط زمانی می‌توانند کمک نمایند که ابتدا خود را برای رهایی از قید غلامی کمک نمایند. هیچ فرقی میان آن‌ها و مردی که به هاون می‌کوبد و روغن استخراج می‌کند، وجود ندارد. در واقع آن مرد زندانی که به هاون می‌کوبد، بخاطر داشتن و پذیرفتن عقیده‌اش نزد الله سبحانه و تعالی برتر از این حکام می‌باشد؛ در حالی که این حکام در بندهای نامرئی در اطراف خویش می‌چرخند و در این همه پول‌هایی که ذخیره می‌نمایند، غرق گردیده و به شدت به سزای جنایات خویش خواهند رسید.

نقش حامل دعوت در این شرایط اینست، به صدمه‌هایی که این معامله با شیطان وارد نموده توجه و این آگاهی را ایجاد نماید که اگر از شر این حاکمان خائن رهایی نیابیم، ممکن است نام این زندان‌ها همواره تغییر نماید، اما تمام اذهان فکری و جسم‌ها هدف قرار گرفته و به این زندان‌ها انتقال داده خواهد شد. دولت خلافت نه تنها از رعیت‌اش حمایت می‌نماید، بلکه جهان‌را از شر این اعمال وحشیانه در امن خواهد آورد، و این امر می‌تواند دلیلی برای پخش و نشر دین الله سبحانه و تعالی باشد. الله سبحانه و تعالی زمام امور مسلمانان را جهت حمایت از قوم خویش به حاکم مسلمان سپرده است که تنها یک مؤمن واقعی آن‌ها را از زیان‌های دنیا و آخرت نجات خواهد داد. طنز این است، زمانی که جاپانی‌ها جزیره کالا پانی را در جریان جنگ جهانی دوم در سال 1942 اشغال نمودند، مدیران بریتانیایی آن در همان سلول‌های که برای مردم شبه قاره استفاده می‌نمودند، خود زندانی گردیدند.

﴿وَكَايِنَ مِّنْ نَّبِيٍّ قَتَلَ مَعَهُ رِئِيُونَ كَثِيرًا مَّا أَصَابَهُمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَمَا ضَعُفُوا وَمَا أَسْتَكْنُوا ۗ وَاللَّهُ يُحِبُّ الصَّابِرِينَ﴾ [آل عمران: 146]

ترجمه: و بعضی از پیامبران که همراه او بسیاری از الله پرستان با کفار جنگیدند، پس سُستی نکردند به سبب مصیبتی که در راه الله بالای شان آمد و ضعیف نگردیدند و بیچاره نشدند، پس الله صابران را دوست دارد.

نویسنده: اخلاق جهان

برای دفتر مطبوعاتی مرکزی حزب التحریر

8 شعبان 1444 هـ.ق.

28 فوریه 2023 م.

مترجم: عبدالرحمن قاطع